वटयमानः, वटयिष्यमाणः, इत्यादिकानि ह्रस्वघटितानि रूपाणि भौवादिक-**कखति**वत् (141) बोध्यानि। णमुलि-[1]वटम् २-वाटम् २, वटयित्वा २. इति विशेषः।

(1540) "**वट ग्रन्थे**" (X-चुरादिः-1858. सक. सेट्. उभ.) **अदन्तः**।

'णावदन्ताद्वटेर्ग्रन्थे **वटयेद्** वेष्टने वटेत्॥' (श्लो. 77) इति **देवः**। '—**वेष्टे भागे** च' इति **वोपदेवः**। '—**वेष्टने** इत्येके' इति **धा. का. व्याख्याने** (3-54)। '—**वेष्टने**' इति **क्षीरस्वामी** इति **मा. धा. वृत्तौ** उक्तम्। **क्षीरतरङ्गिण्यां** तु "वट **ग्रन्थे**। ग्रन्थो=**वेष्टनम्**" इत्येव दृश्यते। [2]वटकः-टिका, विवटयिषकः-षिका; वटयिता-त्री, विवटयिषिता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक**कलयति**वत् (176) ऊह्यानि। ल्युटि वटनम्।

(1541) "**वट विभाजने**" (X-चुरादिः-1919. सक. सेट्. उभ.) **मा. धातुवृत्ति, सि. कौमुद्याद्यनुसारेण** अयं पाठो लिखितः। [**अदन्तः**। 'णावदन्ताद्वटेर्ग्रन्थे **वटयेद्** वेष्टने वटेत्॥' (श्लो. 77) इति **देवः**। अत्र **क्षीरस्वामिना** '**वटि** विभाजने' इत्येव उक्तम्। किंच तत्र "(भ्वादौ) **नन्दिमते** वण्टति" इति दृश्यते। **मैत्रेयो**ऽपि एवमेव इति **मा. धा. वृत्ति**-दर्शनाज्ज्ञायते। **सि. कौमुद्यां** तु 'वट—' इति पठित्वा **वटि**—' इत्**येके**' इति। वटेः पुनःपाठोऽर्थभेदात् इति ज्ञेयम्। अयं धातुः कथाद्यन्तर्गणः इति **शाकटायन**मतम्।

वटकः-टिका, विवटयिषकःषिका; वटयिता-त्री, विवटयिषिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि चौरादिक**कलयति**वत् (176) ज्ञेयानि। शतरि—वटयन्। **इदित्पाठ**पक्षे-वण्टकः-ण्टिका, विवण्टयिषकः-षिका; वण्टयिता-त्री, विवण्टयि-षिता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि ऊह्यानि। [3]वण्टापयकः-यिका, इति अस्य धातोः विशेषः। इदित्त्वाण्णिज्विकल्पः इत्यपि ज्ञेयम्।

---

1. 'चिण्णमुलोः—' (6-4-93) इति णौ परतः विकल्पेन दीर्घः। तेन रूपद्वयम्।
2. अदन्तपाठसामर्थ्यात् अत्र सर्वत्र अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वात् उपधावृद्धिः न भवति।
3. '**कथादि**पातिस्फायो पुगल्लुगवत्वम्' इति **शाकटायन**सूत्रात् कथादीनां धातूनां णौ परतः पुगागमे, वृद्धौ च एवं रूपम्। इति **माधवः** (चुरादौ लजधातुप्रकरणे)।